

ЗАКОНИ УКРАЇНИ
«ПРО РАДУ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ
І ОБОРОНИ УКРАЇНИ»,
«ПРО НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ
УКРАЇНИ», «ПРО ОБОРОНУ УКРАЇНИ»,
«ПРО ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ»,
«ПРО ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ
ПРАВОПОРЯДКУ У ЗБРОЙНИХ
СИЛАХ УКРАЇНИ»

**НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
КОМЕНТАР**

СТАНОМ НА 27 ТРАВНЯ 2020 РОКУ

Київ
ВД «Професіонал»
2020

Н 34 Закони України «Про Раду національної безпеки і оборони України», «Про національну безпеку України», «Про оборону України», «Про Збройні Сили України», «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України»: Науково-практичний коментар. – Київ : Видавничий дім «Професіонал», 2020. – 640 с.

ISBN 978-966-370-394-7

Даний збірник законодавства України стосується питань безпеки і оборони України.

Нині РНБО є координаційний орган з питань національної безпеки і оборони при Президентові України. Докладно та розгорнуто про цей державний орган див. у науково-практичному коментарі до Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України».

Національна безпека України у її сучасному розумінні є комплекс законодавчих та організаційних заходів, спрямованих на постійну захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам.

Оборона України базується на готовності та здатності органів державної влади, усіх складових сектору безпеки і оборони України, органів місцевого самоврядування, єдиної системи цивільного захисту, національної економіки до переведення, при необхідності, з мирного на воєнний стан та відсічі збройній агресії, ліквідації збройного конфлікту, а також готовності населення і території держави до оборони.

Збройні Сили України (далі в тексті – ЗСУ) в сучасному розумінні є військове формування, на яке відповідно до Конституції України покладаються завдання з оборони України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності. Вони перш за все забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсічі їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України а також беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

Військова служба правопорядку у ЗСУ є аналогом міжнародного визначення спеціальних органів правопорядку (військової поліції) у військових формуваннях різних держав. Її формування відбулось 19 квітня 2002 р., коли було видано перший наказ про початок формування структурних підрозділів Військової служби правопорядку (надалі в тексті – ВСП) у Збройних Силах України.

Окрім коментарів ця збірка законодавства пропонує актуальну судову практику та посилання на інше профільне законодавство із зазначених правовідносин.

УДК 342.9(477):355

ISBN 978-966-370-394-7

© Видавничий дім «Професіонал», 2020.

**Авторський
колектив**

Боровик Андрій Володимирович — професор кафедри кримінального права і правосуддя Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука, кандидат юридичних наук, доцент.

Гаврилюк Володимир Олегович — кандидат юридичних наук;

Ганечко Олена Миколаївна — суддя Шостого апеляційного адміністративного суду, доктор юридичних наук;

Губанова Тамара Олексіївна — директор Фінансово-правового коледжу, доктор юридичних наук, доцент, заслужений юрист України;

Дашутін Ігор Володимирович — суддя Верховного Суду, доктор юридичних наук;

Денисенко Анатолій Петрович — доктор юридичних наук;

Джура Христина Юріївна — аспірант кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Дрозд Валентина Георгіївна — начальник 3-го науково-дослідного відділу науково-дослідної лабораторії проблем правового та організаційного забезпечення діяльності Міністерства Державного науково-дослідного інституту МВС України, доктор юридичних наук, доцент;

Дрозд Олексій Юрійович — начальник відділу докторантури та ад'юнктури Національної академії, доктор юридичних наук, доцент;

Загуменна Юлія Олександрівна — кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри теорії та історії держави і права, Харківського національного університету внутрішніх справ;

Журавель Валентина Іванівна — суддя Верховного Суду, доктор юридичних наук;

Іншин Микола Іванович — завідувач кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, академік НАПрН України;

Карпушова Олена Віталіївна — суддя Шостого апеляційного адміністративного суду, кандидат юридичних наук;

Козін Сергій Миколайович — асистент кафедри теорії та історії держави і права Національного університету біоресурсів і природокористування України, кандидат юридичних наук, доцент;

Коломієць Юрій Миколайович — кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ;

Коротких Андрій Юрійович — суддя Шостого апеляційного адміністративного суду, доктор юридичних наук;

Кузьменко Володимир Володимирович — суддя Шостого апеляційного адміністративного суду, кандидат юридичних наук;

Москаленко Олена Вячеславівна — завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін і трудового права імені проф. О.І. Процевського Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, доктор юридичних наук, професор;

Никитюк Ярослав Ігорович — аспірант кафедри поліцейського права Національної академії внутрішніх справ;

Павліченко Володимир Миколайович — старший оперуповноважений по ОВС Управління Служби безпеки України в Харківській області, доктор юридичних наук;

Пікуль Володимир Павлович — суддя Полтавського апеляційного суду, кандидат юридичних наук;

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, директор Департаменту регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Рибак Наталія Василівна — кандидат юридичних наук;

Саблук Сергій Анатолійович — головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, доктор юридичних наук;

Сіроха Дмитро Ігорович — доцент кафедри трудового права та права соціального забезпечення Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук, доцент.

ВСТУП

Раду національної безпеки і оборони України (надалі у тексті РНБО) утворено Указом Президента України від 30 серпня 1996 року № 772 замість двох органів — Ради оборони України та Ради національної безпеки України, які працювали у період з 1991 до 1996 року.

Нині РНБО є координаційний орган з питань національної безпеки і оборони при Президентові України. Відповідно до статті 107 Конституції України РНБО координує і контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони. Рішення РНБО вводяться в дію указами Президента України. Компетенція та функції РНБО визначаються законом.

Головою РНБО є Президент України. Він також формує персональний склад РНБОУ.

До складу РНБО за посадою входять Прем'єр-міністр України, Міністр оборони України, Голова Служби безпеки України, Міністр внутрішніх справ України, Міністр закордонних справ України. У засіданнях Ради національної безпеки і оборони України може брати участь Голова Верховної Ради України.

Членами Ради національної безпеки і оборони України можуть бути керівники інших центральних органів виконавчої влади.

Секретар РНБО забезпечує організацію роботи і виконання рішень РНБО, призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України і безпосередньо йому підпорядковується.

Більш докладно та розгорнуто див. пропонуваній у збірнику науково-практичний коментар до Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України».

Національна безпека України у її сучасному розумінні є комплекс законодавчих та організаційних заходів, спрямованих на постійну захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам.

Значений комплекс заходів здійснюється державою у сферах правоохоронної діяльності, боротьби з корупцією, прикордонної діяльності та оборони, міграційної політики, охорони здоров'я, освіти та науки, науково-технічної та інноваційної політики, культурного розвитку населення, забезпечення свободи слова та інформаційної безпеки, соціальної політики та пенсійного забезпечення, житлово-комунального господарства, ринку фінансових послуг, захисту прав власності, фондових ринків і обігу цінних паперів, податково-бюджетної та митної політики, торгівлі та підприємницької діяльності, ринку банківських послуг, інвестиційної політики, ревізійної діяльності, монетарної та валютної політики, захисту інформації, ліцензування, промисловості та сільського господарства, транспорту та зв'язку, інформаційних технологій, енергетики та енергозбереження, функціонування природних монополій, ви-

користання надр, земельних та водних ресурсів, корисних копалин, захисту екології і довкілля та інших сферах державного управління при виникненні негативних тенденцій до створення потенційних або реальних загроз національним інтересам.

Більш докладно та розгорнуто див. пропонований у збірнику науково-практичний коментар до Закону України «Про національну безпеку України».

Оборона України базується на готовності та здатності органів державної влади, усіх складових сектору безпеки і оборони України, органів місцевого самоврядування, єдиної системи цивільного захисту, національної економіки до переведення, при необхідності, з мирного на воєнний стан та відсічі збройній агресії, ліквідації збройного конфлікту, а також готовності населення і території держави до оборони.

Головні засади оборони України, а також повноваження органів державної влади, основні функції та завдання органів військового управління, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, обов'язки підприємств, установ, організацій, посадових осіб, права та обов'язки громадян України у сфері оборони визначає пропонований у збірнику науково-практичний коментар до Закону України «Про оборону України».

Збройні Сили України (далі в тексті — ЗСУ) в сучасному розумінні є військове формування, на яке відповідно до Конституції України покладаються завдання з оборони України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності. Вони перш за все забезпечують стримування збройної агресії проти України та відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України а також беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

При цьому, законодавство України передбачає, що з'єднання, військові частини і підрозділи ЗСУ можуть залучатися до здійснення заходів правового режиму воєнного і надзвичайного стану, боротьби з тероризмом і піратством, посилення охорони державного кордону, суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні і континентального шельфу України та їх правового оформлення, протидії незаконним перевезенням зброї, наркотичних засобів та психотропних речовин, ліквідації надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, надання військової допомоги іншим державам, а також брати участь у міжнародному військовому співробітництві, міжнародних антитерористичних, антипіратських та інших міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки на підставі міжнародних договорів України та в порядку і на умовах, визначених законодавством України.

Більш докладно та розгорнуто див. пропонований у збірнику науково-практичний коментар до Закону України «Про Збройні Сили України».

Військова служба правопорядку у ЗСУ є аналогом міжнародного визначення спеціальних органів правопорядку (військової поліції) у військових формуваннях різних держав. Її формування відбулось 19 квітня 2002 р., коли було видано перший наказ про початок формування структурних підрозділів Військової служби правопорядку (надалі в тексті — ВСП) у Збройних Силах України.

Більш докладно та розгорнуто див. пропонований у збірнику науково-практичний коментар до Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України».

Окрім зазначених матеріалів збірник містить інше профільне законодавство до пропорованих нормативних актів є а також наявну актуальну судову практику із вказаних у збірці правовідносин.

Видання розраховане на широке коло читачів і спеціалістів у відповідних галузях права.

Зміст

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1	
НАУКОВО-ПРАКТИЧНІ КОМЕНТАРІ ДО ОСНОВНИХ ЗАКОНІВ.....	6
ЗАКОН УКРАЇНИ	
Про Раду національної безпеки і оборони України.....	6
РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	6
Стаття 1. Рада національної безпеки і оборони України.....	6
Стаття 2. Правова основа діяльності Ради національної безпеки і оборони України	7
РОЗДІЛ II ФУНКЦІЇ І КОМПЕТЕНЦІЯ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І	
ОБОРОНИ УКРАЇНИ	8
Стаття 3. Функції Ради національної безпеки і оборони України.....	8
Стаття 4. Компетенція Ради національної безпеки і оборони України	9
РОЗДІЛ III СКЛАД І СТРУКТУРА РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І	
ОБОРОНИ УКРАЇНИ	12
Стаття 5. Голова Ради національної безпеки і оборони України	12
Стаття 6. Склад Ради національної безпеки і оборони України.....	12
Стаття 7. Секретар Ради національної безпеки і оборони України.....	14
Стаття 8. Апарат Ради національної безпеки і оборони України	14
РОЗДІЛ IV ПОРЯДОК ФУНКЦІОНУВАННЯ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ	
І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	16
Стаття 9. Засідання Ради національної безпеки і оборони України.....	16
Стаття 10. Рішення Ради національної безпеки і оборони України	17
Стаття 11. Повноваження Голови Ради національної безпеки і оборони України.....	17
Стаття 12. Повноваження членів Ради національної безпеки і оборони України	18
Стаття 13. Повноваження Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників	19
Стаття 14. Робочі та консультативні органи Ради національної безпеки і оборони України	21
Стаття 15. Фінансування Ради національної безпеки і оборони України	21
ЗАКОН УКРАЇНИ	
Про національну безпеку України	22
Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	22
Стаття 1. Визначення термінів	22
Розділ II ЗАСАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	26
Стаття 2. Правова основа державної політики у сферах національної безпеки і оборони.....	26
Стаття 3. Принципи державної політики у сферах національної безпеки і оборони.....	26
Розділ III ДЕМОКРАТИЧНИЙ ЦИВІЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ.....	28
Стаття 4. Засади демократичного цивільного контролю	28
Стаття 5. Контроль, що здійснюється Президентом України.....	29
Стаття 6. Контроль, що здійснюється Верховною Радою України.....	30

Стаття 7. Контроль, що здійснюється Кабінетом Міністрів України	31
Стаття 8. Контроль Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування	32
Стаття 9. Судовий контроль	33
Стаття 10. Громадський контроль	34
Стаття 11. Відповідальність за порушення законодавства про національну безпеку України	35
Розділ IV СЕКТОР БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ.....	36
Стаття 12. Склад сектору безпеки і оборони.....	36
Стаття 13. Керівництво у сферах національної безпеки і оборони	37
Стаття 14. Координація у сферах національної безпеки і оборони.....	38
Стаття 15. Міністерство оборони України	39
Стаття 16. Збройні Сили України.....	40
Стаття 17. Державна спеціальна служба транспорту	44
Стаття 18. Міністерство внутрішніх справ України.....	45
Стаття 19. Служба безпеки України	47
Стаття 20. Розвідувальні органи України.....	49
Стаття 21. Управління державної охорони України.....	49
Стаття 22. Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України.....	51
Стаття 23. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику.....	51
Стаття 24. Міжнародне співробітництво з питань національної безпеки	52
Розділ V ПЛАНУВАННЯ У СФЕРАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ.....	54
Стаття 25. Мета, принципи і види планування у сферах національної безпеки і оборони.....	54
Стаття 26. Стратегія національної безпеки України	55
Стаття 27. Комплексний огляд сектору безпеки і оборони	57
Стаття 28. Стратегія воєнної безпеки України	60
Стаття 30. Стратегія розвитку оборонно-промислового комплексу України	64
Стаття 31. Стратегія кібербезпеки України.....	65
Стаття 32. Національна розвідувальна програма.....	67
Стаття 33. Державні програми у сферах національної безпеки і оборони	68
Стаття 34. Державне оборонне замовлення	69
Стаття 35. Фінансове забезпечення сектору безпеки і оборони.....	70
Розділ VI ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	71

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про оборону України.....	75
---------------------------------	-----------

Розділ I. ЗАСАДИ ОБОРОНИ УКРАЇНИ ТА ПІДГОТОВКИ ДЕРЖАВИ ДО ОБОРОНИ.....

Стаття 1. Визначення основних термінів	77
Стаття 2. Основи оборони України.....	80
Стаття 3. Підготовка держави до оборони	81
Стаття 4. Відсіч збройній агресії проти України	83

Розділ II. ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ ОРГАНІВ ВІЙСЬКОВОГО УПРАВЛІННЯ, МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ, ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ,

ОБОВ'ЯЗКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ, ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ У СФЕРІ ОБОРОНИ	85
Стаття 5. Верховна Рада України	85
Стаття 6. Президент України	85
Стаття 7. Рада національної безпеки і оборони України.....	86
Стаття 8. Ставка Верховного Головнокомандувача	86
Стаття 9. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері оборони	87
Стаття 10. Основні функції Міністерства оборони України.....	89
Стаття 11. Основні функції Генерального штабу Збройних Сил України	92
Стаття 12. Завдання інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, та правоохоронних органів	96
Стаття 13. Діяльність центральних та інших органів виконавчої влади у сфері оборони	98
Стаття 14. Діяльність Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у сфері оборони	99
Стаття 15. Діяльність органів місцевого самоврядування у сфері оборони.....	100
Стаття 16. Завдання підприємств, установ та організацій і обов'язки їх посадових осіб у сфері оборони	101
Стаття 17. Права та обов'язки громадян України у сфері оборони.....	102
Розділ III. ТЕРИТОРІАЛЬНА ОБОРОНА. ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ	103
Стаття 18. Територіальна оборона України	103
Стаття 19. Цивільний захист України.....	106
Розділ IV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОБОРОНУ УКРАЇНИ	107
Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства про оборону України	107
Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	108
 ЗАКОН УКРАЇНИ	
Про Збройні Сили України	110
Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	111
Стаття 1. Функції Збройних Сил України	111
Стаття 1 ¹ . Право на застосування зброї та бойової техніки в мирний час та в особливий період (крім періоду дії воєнного стану).....	113
Стаття 2. Правова основа діяльності Збройних Сил України.....	116
Розділ II. ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА, СКЛАД, ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ДИСЛОКАЦІЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	116
Стаття 3. Структура Збройних Сил України	116
Стаття 4. Чисельність Збройних Сил України	118
Стаття 5. Комплектування Збройних Сил України	118
Стаття 6. Дислокація Збройних Сил України	120
Розділ III. КЕРІВНИЦТВО ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ	121
Стаття 7. Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України	121
Стаття 8. Керівництво Збройними Силами України	121
Стаття 9. Повноваження Кабінету Міністрів України стосовно Збройних Сил України	124
Стаття 10. Повноваження Міністерства оборони України у сфері управління Збройними Силами України	125
Розділ IV. ДІЯЛЬНІСТЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	127

Стаття 11. Засади діяльності Збройних Сил України.....	127
Стаття 12. Основні складові діяльності Збройних Сил України.....	127
Стаття 13. Мова у Збройних Силах України.....	128
Стаття 14. Господарська діяльність у Збройних Силах України.....	128
Стаття 15. Фінансування Збройних Сил України.....	129
Стаття 16. Соціальний і правовий захист військовослужбовців, резервістів та військовозобов'язаних, призваних на збори, членів їх сімей, працівників Збройних Сил України.....	130
Стаття 17. Обмеження політичної діяльності у Збройних Силах України.....	131
Стаття 18. Контроль і відповідальність за виконання цього Закону.....	132
Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ.....	133
ЗАКОН УКРАЇНИ	
Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України.....	134
Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	135
Стаття 1. Статус і призначення Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.....	135
Стаття 2. Правова основа та принципи діяльності Служби правопорядку.....	135
Стаття 3. Основні завдання Служби правопорядку.....	136
Стаття 4. Сприяння Службі правопорядку у виконанні нею своїх завдань.....	137
Стаття 5. Організація Служби правопорядку.....	138
Стаття 6. Залучення до виконання окремих завдань по забезпеченню правапорядку і військової дисципліни військовослужбовців інших військових частин Збройних Сил України.....	140
Розділ II ПРАВА І ФУНКЦІЇ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ.....	140
Стаття 7. Права військовослужбовців Служби правопорядку.....	140
Стаття 8. Функції Служби правопорядку.....	145
Розділ III ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ФІЗИЧНОГО ВПЛИВУ, СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ І ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ.....	147
Стаття 9. Умови і межі застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї.....	147
Стаття 10. Застосування спеціальних засобів під час здійснення службових обов'язків.....	149
Стаття 11. Застосування вогнепальної зброї.....	150
Розділ IV КОМПЛЕКТУВАННЯ ОСОБОВИМ СКЛАДОМ, ПРОХОДЖЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ У СЛУЖБІ ПРАВОПОРЯДКУ.....	152
Стаття 12. Особовий склад Служби правопорядку.....	152
Стаття 13. Проходження військової служби у Службі правопорядку.....	153
Розділ V СОЦІАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ПРАЦІВНИКІВ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ.....	153
Стаття 14. Соціальний і правовий захист військовослужбовців, членів їх сімей та працівників Служби правопорядку.....	153
Стаття 15. Відповідальність військовослужбовців Служби правопорядку.....	154
Розділ VI КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ.....	154
Стаття 16. Контроль за діяльністю Служби правопорядку.....	154
Стаття 17. Виключена.....	155
Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ.....	155

РОЗДІЛ 2

АКТУАЛЬНА СУДОВА ПРАКТИКА	156
--	-----

РОЗДІЛ 3

ІНШЕ ПРОФІЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО	238
---	-----

УКАЗ Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України»	238
УКАЗ Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України»	256
УКАЗ Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року «Про Стратегічний оборонний бюлетень України»	298
ЗАКОН УКРАЇНИ Про правовий режим воєнного стану	322
ЗАКОН УКРАЇНИ Про розвідувальні органи України	342
ЗАКОН УКРАЇНИ Про Службу безпеки України	360
ЗАКОН УКРАЇНИ Про Службу зовнішньої розвідки України	391
ЗАКОН УКРАЇНИ Про контррозвідувальну діяльність	395
ЗАКОН УКРАЇНИ Про державне оборонне замовлення	405
ЗАКОН УКРАЇНИ Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях	416
ЗАКОН УКРАЇНИ Про боротьбу з тероризмом	436
ЗАКОН УКРАЇНИ Про господарську діяльність у Збройних Силах України	464
ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ від 10 жовтня 2018 р. № 828 «Про затвердження Порядку застосування зброї і бойової техніки з'єднаннями, військовими частинами і підрозділами Збройних Сил під час виконання ними завдань щодо відсічі збройної агресії проти України»	469
НАКАЗ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ від 10.10.2016 № 515 Про затвердження Інструкції про організацію патрульно-постової служби Військовою службою правопорядку у Збройних Силах України	490
УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Про Концепцію переходу Збройних Сил України до комплектування військовослужбовцями контрактної служби на період до 2015 року	542
НАКАЗ МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ від 19.10.2016 № 543 Про затвердження Переліку професійних назв робіт працівників Збройних Сил України та Переліку облікових спеціальностей працівників Збройних Сил України	548

НАУКОВО-ПРАКТИЧНЕ
ТА НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

ЗАКОНИ УКРАЇНИ

«ПРО РАДУ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І
ОБОРОНИ УКРАЇНИ»,
«ПРО НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ»,
«ПРО ОБОРОНУ УКРАЇНИ»,
«ПРО ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ»,
«ПРО ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ ПРАВОПОРЯДКУ
У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ»

НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ КОМЕНТАР

СТАНОМ НА 27 ТРАВНЯ 2020 РОКУ

Підписано до друку 27.05.2020. Формат 70x100 1/16.
Друк лазерний. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умовн. друк. арк. 52.

ТОВ «Видавничий дім «Професіонал»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготовлювачів
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1533